

هنر فیلم برداری

از اواسط قرن ۱۹ میلادی، میل به تولید تصاویر متحرک منجر به توسعه انواع دستگاه‌های مکانیکی، از قبیل پراکسینوسکوپ و زوئوتروپ انجامید. با آمدن فیلم سلولوئید، فیلم برداران کوشیدند در تصاویر حرکت را نشان دهند. صدا انقلابی بود که حتی بیشتر از رنگی شدن فیلم در تاریخ سینما اثر گذاشت. ایده تصاویر سه بعدی نیز، تا به امروز دنبال شده که نتایج متفاوتی را در برداشته است. امروزه فناوری IMAX با بهره‌گیری از فیزیک نور به بینندگان امکان می‌دهد در فیلمی که تماشا می‌کنند، غرق شوند.

سیستم آی مکس

این سیستم پیشرفته‌ترین سیستم پرتوافکن تصاویر متحرک است. در کانادا اختراع شده و بیشتر از ۲۲۸ سالن سینما در اروپا و آمریکای شمالی از آن استفاده می‌کنند. اما تا به امروز تنها چهار سینما مجموعه کامل سیستم آی مکس را به این شرح دارا هستند: آی مکس، اومنی مکس و آی مکس ۳D.

اومنی مکس صفحه نمایش

صفحه نمایش آن براق، نیم کره و سفید رنگ است. به شکل گنبدی است که فضای صندلی‌ها را کاملاً احاطه کرده است و ۴ دقیقه طول می‌کشد تا باز شود.

نورافکن ۱۸۰ درجه

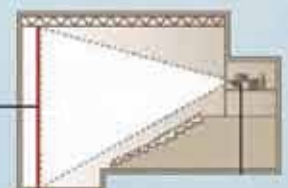
قطر: ۳۰ متر نورافکن

انواع آی مکس ۳D

تماشاگران برای دیدن تصویر سه بعدی باید از عینک مخصوص استفاده کنند.

آی مکس تخت

صفحه نمایش نقره‌ای رنگی است که در آن بازتاب نور به نسبت صفحه نمایش‌های سفید بسیار بیشتر است.

نورافکن

صدا: ۲۷۰۰۰ وات قدرت

صدا از سوراخ‌های کوچکی که در صفحه نمایش تعبیه شده‌اند، خارج می‌شود تا تمام فضای سالن را تسخیر کند.

صندلی‌ها

صندلی‌ها با شکل خوابیده هستند تا تماشاگر نتواند لبه‌های تصویر را ببیند و احساس غرق شدن را در تماشاگر به وجود می‌آورد.

نورافکن

سیستم به گونه‌ای طراحی شده است که تصاویر با ثبات بیشتری را به نمایش بگذارد.

قاب‌های تصویر

اندازه قاب‌های تصویری ۱۰ برابر بزرگ‌تر از اندازه قاب تصویر در فیلم‌های سنتی است تا تصویر بهتری را ارائه دهد.

قاب تصویر در آی مکس ۳۵ میلیمتری قدیمی

اندازه صفحه نمایش در سالن‌های امروزی

۲۹ متر

صفحه نمایش

برابر با یک ساختمان ۷ طبقه

اولین سیستم نورافکن

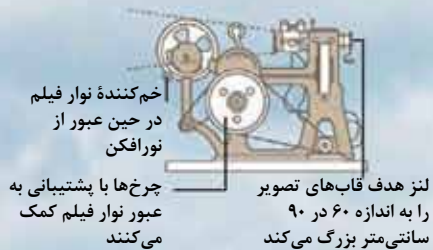
۱۴۰۰

راجر باکان با اختراع فانوس جادویی، اولین قدم را برای ساخت نورافکن‌های امروزی را برداشت.

۱۸۹۵

برادران لومیر، اولین نورافکن را با الهام از چرخ خیاطی ساختند.

۱۹۳۲

فیلم‌های رنگی به نمایش درآمدند. دوربین‌های تکنیکال هم‌زمان سه نوار فیلم به رنگ‌های آبی، قرمز و سبز را پخش می‌کردند تا تصویر متحرک رنگی را به نمایش بگذارند.

